

[Morten Lange.]

tillæmpning til Fællesskaberne i al almindelighed er bekymrende, og det går igen lovforslag for lovforslag.

Jeg synes dog ikke, jeg kan undlade at nævne til sidst en ganske bestemt paragraf, som virkelig hører til den slags, man må læse med omhu. Det drejer sig om den foreslåede § 1 i forslaget om æg og ægprodukter, hvori det fastslås helt kategorisk, at forhandlingen af disse produkter skal ske efter reglerne i denne lov og i de forordninger, der er fastsat i De europæiske Fællesskaber om handelsnormer for æg. Jeg går ud fra, at det må fortolkes sådan, at det er en hvilken som helst forordning, som er fastsat eller måtte blive fastsat, og som man altså skal se at få fat i for at finde ud af, om man går hen og bliver lovbyrder. Jeg synes, det er en meget letsindig form for lovgivning i en tillægsparantes. Det er åbenbart noget, vi må indstille os på er god fællesmarkedsskik. Det er en ganske usædvanlig dårlig lovsik.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen):

Som et par af talerne har været inde på, er vi altså gået lidt længere end det, der var EF-relevant, idet vi har foreslået slettet nogle bestemmelser om Island og de dansk-vestindiske øer. Som bekendt blev Island republik i 1944, og hvis jeg husker ret, solgte vi de danske vestindiske øer i 1917. Det har foranlediget os til at tage disse ændringer med, og det håber jeg ikke bekymrer hr. Morten Lange i alt fald.

Om bier og de mere teknisk prægede spørgsmål, der er stillet, vil jeg gerne give besvarelser i udvalget, for at besvarelserne kan blive så korrekte og fyldestgørende som muligt.

Hr. H. C. Toft spurgte til det nedsatte interministerielle udvalg, der skulle arbejde videre med en finjustering af sagsområderne inden for levnedsmiddellovgivningen i bred forstand. Jeg skal bare lige for en ordens skyld sige, at det er nedsat på foranledning af økonomi- og budgetministeren.

Ellers har der gennemgående jo været megen velvillighed, og den takker jeg for. Et meget gennemgående spørgsmål har været salg fra stalddøren. Hr. Erik Hansen nævnedes noget om skilte i forskellig udformning. Her kunne jeg fristes til som en sidebemærkning at sige, at skiltning hører vist

nok hjemme under fredningsplanudvalgenes regie. Det, jeg har tænkt på med denne bemyndigelse — det er jo gennemgående bemyndigelseslove — er, at salget fra stalddøren direkte til de mennesker, der ønsker at påtage sig den ekstra udgift at køre en tur ud på landet og hente æggene, absolut bliver frit. Det, der er tænkt på, er i givet fald salg fra producenter til pensionater og restauranter o. lign. for at få lidt harmoni i den såkaldte beskyttelse af forbrugerne. Jeg føler ikke, at jeg fra denne plads skal tage stilling til spørgsmålet om de friske æg og den korteste vej, som hr. Karlskov Jensen var inde på. Om den opbygning, man har inden for ægbranchen — og specielt den, man er ved at udbygge — vil jeg gerne sige som min personlige mening, at den sikrer forbrugerne æg i den absolut bedst mulige kvalitet, men jeg erkender naturligvis, at hvis man ønsker æg af forskellige farver osv., så har man bedre muligheder for det, hvis man tager ud forskellige steder i landet og køber dem.

H. C. Toft: Jeg forstod egentlig ikke landbrugsministeren, når han gav udtryk for her, at det, han tænkte på i forbindelse med bemyndigelsen til landbrugsministeren til at fastsætte kvanta og betingelser for salg af æg fra stalddøren, det er pensionater og restauranter o. lign. Så vidt jeg forstår lovgivningen, kan man slet ikke det i dag; det er forbudt i dag. Heri ligger altså ingen begrundelse for den bestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte bestemmelser om betingelserne for stalddørssalg og det solgte kvantum, altså en bestemmelse i henhold til hvilken ministeren kan sige: man må kun køre ud og købe 5 æg ad gangen. Jeg kan ikke se, der er noget grundlag for bestemmelsen, når ministeren har den opfattelse, at det kun drejer sig om pensionater og restauranter, for salg til disse er efter min opfattelse forbudt i henhold til lovgivningen i forvejen.

Karlskov Jensen: Fra hr. Morten Langes side blev der givet udtryk for, at vi var afskåret fra at benytte lurmærket fremover. Jeg har da læst forslaget sådan, at man kan blot ikke opretholde et forbud mod udførsel af smør, der ikke er lurmærket. Vi har jo haft det sådan hidtil, at smør, der ikke var